

33.

Zdraví, Bible a církev

Jeho ranami jsme uzdraveni

Shrnutí podnětů z pastorálky kazatelů a vikářů CB v Medlově, v září 2007

1. Službu v nemoci a slabosti přijímáme jako zásadní a aktuální výzvu pro církev. Bezprostředně vychází ze služby Kristovým evangeliem. Písmo dosvědčuje, že Ježíšovo uzdravování nemocných bylo znamením jeho božské autority a také znamením přicházejícího Božího království.
2. Chceme se učit využívat celou paletu nástrojů ke službě nemocným, které církvi Kristus svěřil. Zejména:
 - a) zvěstování smíření v Kristově oběti a naděje v jeho vzkříšení
 - b) přímluvy za nemocné, včetně přímluv starších se vzkládáním rukou a mazáním olejem
 - c) návštěvy nemocných s povzbuzováním
 - d) diakonická služba
 - e) služba prostřednictvím darů uzdravování
3. Přijímáme službu medicíny, lékařů a zdravotnického personálu jako jeden ze způsobů, jakými se projevuje Boží uzdravující moc. Povzbuzujeme nemocné k využití této služby.
4. Učíme se pokorně přijímat Boží svrchovanost pokud jde o výsledky služby nemocným. Odmítáme jako nezdravá a destruktivní ta učení, která tvrdí, že vykoupený člověk má nárok na úplné zdraví a jiné formy prosperity. Zvěst Písma o uzdravení chápeme tak, že Hospodinův služebník – Mesiáš vrací plnou hodnotu životu znehodnocenému hříchem a jeho důsledky. Boží Syn se identifikuje s naším utrpením, aby nám získal pokoj (šalom). Náš život je plnohodnotný, pokud vstupujeme do tohoto Božího pokoje.
 - a) Vykoupení z otroctví hříchu a ze smrti jako základní míru tohoto Božího pokoje může přijmout ve víře každý z nás už zde na zemi.
 - b) Plnou míru Božího pokoje na rovině duchovní, duševní a tělesné však budeme moci přijmout až při vzkříšení, přičemž pro naše těla to bude znamenat odstranění všech nemocí, bolesti i smrti.
 - c) Mezitím je široký prostor, který je plně v Boží kompetenci. Do jeho plánů zpravidla nemáme možnost nahlédnout. Nevíme předem, co zamýšlí s našimi nemocemi nebo jinými nemohoucnostmi. Nikomu neslibuje bezbolestný život překypující splněnými přáními. Někdy nemoc uzdravuje, jindy dává sílu ji snášet. Někteří prožijí proměnu svého utrápeného těla či duše už teď, jiní až při vzkříšení. Někdy do naší samoty posílá člověka, po němž jsme toužili, jindy

zůstává věrným přítelem on sám. Někdy všelijaká naše pouta a otroctví láme hned, jindy nás provádí nesnadným zápasem, kdy musíme prokázat věrnost.

5. Tato podřízenost Boží svrchované autoritě není v rozporu s naší službou nemocným. Evangelium našeho Pána Ježíše Krista přijímáme jako zdroj naší naděje v nemoci a slabosti a jako cestu do Božího pokoje.

Studijní odbor RCB, říjen 2007